

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 12.— P
Félévre . . . 6.— P
Negyedévre 4.— P

M. kir. postatakarék-
pénztári csekszámla
száma 38990.

A hirdetési díj mm-
ként 24 fillér és előre
fizetendő. — Szöveg
közt ennek duplája.

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A „KORCSMÁROS” MELLÉKLETTEL

SZERKESZTŐSÉG
ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest,
VI., Csengery ucca 51.
I. em. 7.

Telefon: 18-8-98.

Lap megjelenés:
minden hónap 1-én
és 15-én.

A MAGYAR SZALLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE és a
BUDAPESTI KORCSMÁROSOK SZAKOSZTÁLYA hivatalos közlönye.

A fogadós-, vendéglős-, korcsmáros- és kávéipar, idegenforgalmi és borgazdasági érdekeket képviselő lap

Az egyenetlen- ség szitásával

próbálkozik a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete lapunk előző számában már említett körlevelének mondott előfizetőgyűjtő felhívásával. Az ipartestület nem tudja elviselni a nagy minisztérium a volt szövetségét, amely vezérkedni akart iparunk nevében, bárcsak néhány tucat tagból állott, feloszlatta. De azt sem akarja elhinni, hogy a vendégiparosság magára találva, egységbe tömörült és a kongresszusa komoly, méltóságáteljes nyugalommal folyt le. Fáj neki a kongresszus nagy látogatottsága, hogy tárgyalása szakszerű mederbe terelődött, kerülte fantasztaák álmoképeit és olyan határozatokat hozott, amelyek a szakmánk problémáit előbbre viszik. Az ipartestületi tagok elégedetlensége és esaiódása, mivel a nagygarra beígért ipartestületi reformmunka eredménytelenségét már kétségbe sem lehet vonni (lásd az ipartestületi elnök somlói feköszöntőjét), így tehát zavart akarván keltetni és iparunkban a szükséges összefogást megakadályozni.

Szücs Mihály, az Országos Szövetség elnöke a „Fogadó” legutóbbi számában már megadta a körlevélre a választ. Illetékes helyen is csodálkozva értesültek arról, hogy az ipartestület milyen törvénytelen működést kíván folytatni.

Az új ipartörvény értelmében a székesfőváros a szállodás, vendéglős, kávé és korcsmárosipar gyakorlásáról egy új szabályrendeletet kíván készíteni. Az új szabályrendelet arra volna hivatva, hogy a törvény egyes hézagait kitöltse, a szakmaközi határvilongásokat megszüntesse és pontosan körülírná ezeknek az iparoknak helyes

gyakorlását. Öt-hat éve már, hogy e szabályrendelet megalkotására a városháza a kezdeményező lépéseket megtette. S bár e szabályrendelet megalkotása a szakma szempontjából nagyon is életbevágóan fontos volna, az ipartestület nem tett semmit, hogy az végre valahára elkészüljön. Ahelyett csatázik a kávésokkal, a kifőzőkkel, parolázik a korcsmárosok egy kisdöd csoportjával, hogy önként menjenek a halotthamvasztóba, énekelve, zokszó nélkül égessék magukat. Itt is szítja az ellentéteket, ahelyett, hogy reális bázison az ellentéteket kiegyenlítő és az ipargyakorlásnál a szükséges nyugalmat helyreállítani törekedne. A fentebb említett körlevél olvasásánál eszünkbe jutott egy az utóbbi években nagyon sokat emlegetett képviselő, kinek az egyik nemzetgyűlési képviselőválasztás alkalmával egy vagonlakó ellenjelöltje támadt, ki a választógyűlésen fűt-fát ígért hallgatónak. Mikor a volt képviselő erről értesült, programbeszédében kitért az ellenjelölt nagyszabású ígéreteire és azt mondta, hogy annak az ígéretei nem érnek semmit, mert még magának sem tud egy lakást szerezni. A jelölt ezután a nagy ígéretei dacára csúnyán elbukott.

Az ipartestület is először e szabályrendelet életbeléptetését eszközölje ki! Mert eddig még ezt sem tudta kivinni, és ne kontárkodjon.

Az Országos Szövetség elnöksége a következő sorokat ajánlja vidéki tagjainak figyelmébe:

„Mélyen tisztelt Kartársak!

A volt Országos Szövetség feloszlása óta a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete eddig nem tapasztalt agilitással iparkodik a magyarországi vendéglőstársadalmat egy táborba gyűjteni. Ennek a célnak szolgálatában felhasznál minden eszközt,

többek között hivatalos lapját is, melyben állandóan azon medítál, hogy milyen óriási vesztesége a szakmának a szövetség megszűnte. Legújabbban pedig körlevelekkel árasztja el az országot, amelyben olyan kitételeket alkalmaz, melyek mélyen sértik szövetségünk önzetlen ténykedéseit, mert ebben negligálásunkat látjuk és szédítő félrevezetését a szakmának.

Az ipartestület körlevelében hangoztatott ipari problémák megoldása kizárólag a mi szövetségünk hatáskörébe tartozik és az ipartestület jogait senki nem akarja kisajátítani. De mi sem tűrhetjük, hogy közhivatali minőségét a szakmai egyetértés aláaknázására használja fel és nyílt formában adja tanujelét rosszaságának az országos szövetséget feloszlató miniszteri rendelettel szemben.

Figyelmeztetjük kartársainkat, hogy ezt a kétszínű játékot mérlegeljék, mielőtt bármit is határoznának. A multból tapasztalhatták, hogy sem a volt szövetség, sem az ipartestület nem nagyon törte magát a vidéki kartársak érdekében. A mostani nagy doberes is inkább azt célozza, hogy a mi népszerűségünket csökkentse és borsot törjön orrunk alá.

Kedves Kartársaink!

A szakmai bajok orvoslására az ipartestület nem képes, mert ténykedésének határ szabnak az ipari törvények. A vidék bajait pedig nem is ismeri, így azon segíteni sem tudna. Szövetségünkben tömörül az ország szakmai társadalma, így mindennemű panasz, sérelem hozzánk tartozik. A jövőre vonatkozóan csak annyit jegyzünk meg, hogy minden aknamunka ellenére is tovább dolgozunk a kartársak érdekében és kitűzött célunktól semmiféle körlevél, sem hivatalos lap el nem térít.“

Popper Mór és Lipót Rt. bornagykereskedés

Alapítva 1869.

Budapest-Köbánya, Előd u. 8.

Telefon: 48.462.

Az 1922. évi országos szőlő és borgazdasági kiállítás aranyéremmel kitüntetve.

Válogatott uradalmi fajborok.

Kérjen saját érdekében árajánlatot

Országos borászati és szőlészeti nagygyűlés

A Magyar Szőlőgazdák Országos Egyesülete e hó elején Pécsen nagygyűlést tartott. A nagygyűlést báró Waldbott-Kelemen elnök nyitotta meg és többek között a következőket mondotta:

„A szőlőgazdaság egészséges szanálását elképzelhetetlennek tartja a borfogyasztási adó eltörlése, az italmérsi jogrendszerben a szabad forgalomra való áttérés és a szeszkerésnek a szőlőgazdaság érdekében való megoldása nélkül.

A borfogyasztási adó merénylet volt az ellen a sok százezer magyar ellen, aki munkáját és vagyonát fektette a magyar szőlőgazdaságba. (?) Ez az antiszociális és igazságtalan adó nem esakis azért tudott mindaddig fennmaradni, mert a magyar szőlőgazdaság nem elég erős ahhoz, hogy ennek eltörlését kieroszakolja.

Nincs még egy olyan agrártermelvénnyel, amelynek értékesítése annyira meg lenne nehezítve, mint a boré. Éppen ezért követeljük, hogy az italmérsi rendszer revízió alá véssék és olyan könnyítések tetessenek, amelyek lehetővé teszik, hogy sok magyar ember élvezhesse veritékes munkájának gyümölcsét.

Erelves szavakkal utasította vissza azokat a támadásokat, amelyek különösen a termelői kimérések ellen intézettek és a nagygyűlés viharos tapsaitól kísérve kijelentette, hogy a szőlőgazdák nem ijednek meg sem „száz szál” gyertyától, sem száz métermáza újságpapirtól, mert vegyék tudomásul mindazok, akiket illet, hogy a magyar szőlőgazdák „száz icce” bort tovább fogják mérni a kiméréseikben. A termelői kimérések intézménye érinthetetlen, ehhez semmi körülmények között hozzányúltni nem lehet.

Az elnök harcias beszéde után Teleki Sándor határozati javaslatot terjesztet elő, amely a következő:

A borfogyasztási adó teljes eltörlése. Ezt az adót a szőlőgazdatársadalom mindig egy teljesen igazságtalan adónemnek tekintette, melyet végeredményben nem a fogyasztó, hanem a gazda fizet azáltal, hogy bortermeése gyengébb áron értékesül. (Ennek a kívánságnak nyilvánvaló az a célja, hogy a bor minden ellenőrzés nélkül kerülhessen forgalomba. Arról az előadó nem beszélt, hogy a községi háztartások e kérelem teljesítése esetén mivel pótolhatnák a borfogyasztási adóból és az italmérsi illetékből származó bevételt. Valószínűleg úgy gondolják, hogy a közönség fizessen nagyobb pótdadót.)

Továbbá kérte a határozati javaslat második részében a termelői kimérések akadálytalan és gyors engedélyezését és azoknak újabb megterhelésüktől való mentését. A termelői kiméré-

SZILVESZTER LAJOS

Égészségügyi berendezések és épületbádóság munkák vállalata
BUDAPEST, IV. VERES PÁLNE UCCA 3. SZÁM.
(Írányi ucca sarok) Alapított 1881. évben. Telefon: 82-5-47.
Szállodák, éttermek szállítója mindennemű szerelési munkákat vállalko-
olcsó árban.

Mielőtt épít, vagy bármilyen javítást eszközöltet, saját érdekében kérjen cégetmől árajánlatot. Elosrendű pontos munka. Olcsó árak. A legkisebb javítási munkához szerelöt azonnal küldök.

sek rendszeresítése egyik legfontosabb vívmányunk volt, amely lehetségessé tette, hogy a borfogyasztó közönség megfelelő áron egészséges nemzeti italához juthasson és kiküszöbölje azt a lehetetlen állapotot, hogy a bor esaknem három-négyszeres áron juthasson a közönséghez. Ezen törvényen alapuló jogunk az utóbbi időben sok helyen elavult italmérsi rendszerünk folytán nehézkes engedélyezési eljárásnak van kitéve, aminek sürgös megszüntetését kérjük. Jogtalannak tartjuk a kereseti adónak a termelői kimérésekre való kivetését is, miután a szőlőgazda földadót és jövedelmiadót is fizet és a kereseti adó által harmad-szori adóztatásban részesül, amit semmiféle más termelési ág nem fizet. (A határozati javaslatban említett „vívmányt” a bortermelek 98%-a nem tartja annak, hanem ellenzi, mert a termelői kimérések a termelőnél a borárakat letörlik. Azt elfelejtette megemlíteni, hogy a hivatásos italmérőknek a nagy üzleti rezsijük mellett kb. 26 féle adót is kell fizetni. Ha tehát ez a sok adót törölnék, akkor az italmérsi üzletekben is olcsóbban lehetne a bort árusítani. Itt még azt is meg kívánjuk említeni, hogy ha a magyar szőlőgazdák a „száz icce” bort tovább fogják mérni, a kimérésekben „száz szál” gyertya mellett, úgy már eleve bejelentik, hogy a termelési kimérési engedélytől eltérően szabálytalanul akarják a kimérést gyakorolni, mert ilyen világítás és énekszó mellett esak a helyben való fogyasztás lehetségese, már pedig erre a termelői kimérési engedély nem jogosítja fel a kiméröket.)

Ezután dr. Polgár Lajos tartott előadást. Határozati javaslatot terjesz-

Eladó üzleti berendezés

Vendéglői asztalok, székek, pohárállvány,

egy háromméteres pult

asztal s más berendezési tárgyak eladók.

A tárgyak megtekinthetök

Ujpesten, gróf Apponyi ucca 9. szám alatti vendéglő raktárhelyiségében.

TOPOR ENDRE

Szálloda-, étteremberendezést és restaurálást készít.

VI, Eötvös u. 1. Telefon: 28-9-43.

tett elő, amelynek 3. pontja szerint elsősorban belfogyasztás lehetségéinek teljes kialakítása érendő el, a borfogyasztási adó, szeszkerés és az italmérsi jogrendszer rendezésén és revízióján keresztül. A nagygyűlés e szempontból hangsúlyozza, hogy az ország szőlőtermő vidékein nem csupán a munkahiány ismeretlen, hanem ezen a vidéken generációk nevelkedtek ezen munkák hozzáférésében. A borfogyasztási adónak eltörléséről már elmondtuk véleményünket, a belfogyasztás emelését esak úgy lehet éérni, hogyha a munkásság keresete fokozódik. 60-80 filléres napszám mellett nem lehet bort inni. Kétségbe vonjuk azt is, hogy a szőlőtermelő vidékeken nincs munkahiány, mert aki ezeken a vidékeken járt, ennek ellenkezőjéről gyözödött meg.)

A szeptember 4-én tartott országos kongresszus lefolyása

III.

Czobor Mátvás, Zalaezerszeg polgármestere „A vendégipar a városok szempontjából” címen tartotta nagyhatalús előadást. A városok sorsa — mondotta — a vendéglátóiparral szorosan összefügg. A vendégforgalom biztosítása kötelessége elsősorban a vendéglátóiparosságának és kötelességük a városoknak is. E kettőnek harmónikus kell együttműködni. A városok minden igyekezete ezen a téren hiabavaló és eredménytelen, ha megfelelő,

modern, tiszta szállodák nincsenek, ahol az idegeneket el lehet szállásolni és ha olyan vendéglők és éttermek nincsenek, ahol az idegenek kitűnő ellátásban részesülhetnek. Mik egy modern, nívós szállodának a kellekei? A szállodák ne leheljék az idegenre a ridegséget. Legyen minden szálloda tiszta, kellemes, otthonos hely, lásson a vendég ott barátságos arcot, ahonnan melegség sugározik a vendégre. A városoknak kötelessége oly állapotokat teremteni, amelyek az idegeneket a szállásolás terén is teljesen kielégítik. Meg kell

szünnie annak a szokásnak is, hogy a szállodából távozó vendéget a kiszolgáló személyzet sorfala fogadja a kijártnál s mindegyik tartsa kezét a borralalóért. A borralaló kérdést sürgősen szabályozni kell. A város kötelessége az, hogy megszüntesse a vendéglátóiparba való belekontarkodást. Nem szabad tűrni, hogy egyesületek, társaskörök illegális vendégipart folytassanak, miáltal elveszik a vendéglátóipartól a keresetet és megakasszák ezeknek a szükséges üzleteknek fennállási lehetőségét és rentabilitását. Az előadást élénk helyeslés és frenetikus taps kísérte végig.

Termelői kimérések.

Hornya István: Bevezető szavai- ban elmondja, hogy a szövetség évről évre rendezi a kongresszusokat és ezen a kongresszusokon próbálja eldönteni, vajjon mutatkozik-e fejlődés az előző esztendőben kifejtett tevékenységekkel szemben. Fejlődésről, sajnos, nem számolhatunk be. Nem számolhatunk be először azért, mert hazánk gazdasági helyzetében a remélt változás nem következett be, másodsor pedig azért nem, mert sérelmeink, melyeknek súlyát évek óta fokozott mértékben érezzük, orvoslást eddig még nem nyertek. Hiábavalónak bizonyult sebeink mutogatása, gazdasági helyzetünk tartóhatatlanságának bizonyítása, hiába görnyedünk terheink emberfeletti súlya alatt, eddig még senki nem akadt, ki járhatóbbá tette volna „kálváriánkat”.

És mi ennek dacára sem vesztettük el reményünket. Ennek dacára is rendületlenül hiszünk abban, hogy a kormányzat előbb-utóbb felelővel magdönthetetlen igazságunkra, mert nem lehet kormányzati értek egy valami kor virágzó ipar teljes pusztulása.

Melyek tehát a mi nagy sérelmeink, illetve mely sérelem az, melynek súlyát legjobban érezzük? Azt hiszem, ez nem lehet vitás — a termelői kimérések kérdése.

Az 1926. évi 16.152. P. M. számú rendelet lehetővé tette, hogy a bortermelők boraikat a termelői helytől távol eső helyen is forgalomba hozzák. E rendelet intenciója az volt, hogy az akkori rendkívül alacsony borárak miatt sanyarú helyzetbe jutott bortermelők anyagi viszonyait megjavítsa. Az akkori időkben ez a rendelet a termelők szempontjából érthető volt, a vendéglátóipar azonban megértve a pénzügyminiszter új elgondolásait, s bár kétkedett abban, hogy e rendelettel segítve lesz a termelőkön, fölsimerte annak az iparra néve veszedelmes voltát, akadályokat nem gördített. Pedig, mint azóta láthatjuk, a veszedelem sokkal nagyobbak bizonyult, mint amilyenek elképzeltettük.

Tönkrement existenciáink jelzik az újat mindenfelé, amerre elvont. Azok

az italmérők, kik a már idézett rendelet megjelenése előtt többé-kevésbé rendezett körülmények között éltek, máról holnapra elveszítették lábaik alól a talajt, meginogtak s reményvesztve csiggedten várják a bizonytalan jövőt, azon tűnődve, hogy vajjon miért lettek mostoha szülöttei e hazának, amelyiknek mindenkor örömmel áldoztak, annak a hazának, amelyikért még nem is oly rég olyan dúsán ontották vérüket, — az édes magyar hazának.

A fentebb már említett pénzügyminiszteri rendelet egyoldalú előnyeit néhány bortermelő felismerve, gyors ütemben létesítették az úgynevezett „termelői kiméréseiket”, hol dömpingáron kezdték árusítani termelvényeiket. Elegendő volt egy szűk, sötét helyiség, vagy egy elhagyott pince, nélkülözve a vendéglátóiparra egyébként annyira kötelező tisztasági előfeltételeket. Az erősen nyomott árak azonnal érezhető hatásukat, s a közelben fekvő vendéglők és korosmák forgalma zuhanásszerűen esett. A nagy kereslet a kimérésekben a készletek rohamos apadását vonta maga után, s amennyiben az üzlet kitűnően bizonyult, új készletekről kellett gondoskodni. A termelői kimérésekkel foglalkozó termelők nagy része vásárlással pótolta készletét. Az árakat letörték s hogy igazolják önmagukat, a vendéglátóipart illették az árletörés vádjával, holott az árakat lenyomni kizárólag ők lehettek képesek, annál is inkább, mert olcsó áron csak úgy árusíthattak, ha olcsón is vásároltak.

Ennek a lehetetlen helyzetnek fenntartása mindössze egy-néhány termelő-kereskedő, valamint az állam által szubvencionált szövözetkezések érdekében történik. Hazánkban kb. 300.000 termelő van, ezzel szemben 3000 termelői kimérés működik, tehát termelői kiméresi joggal mindössze 1% él, ezeknek is nagyobb része a termelés helyén méri ki borát. Tehát nem lehet hivatkozni a bortermelők egyetemes érdekeire, különösen akkor, midőn tudjuk, hogy Budapesten, hazánk legnagyobb piacán, Magyarország termésének mindössze 2%-át hozzák forgalomba a termelői kimérések. Ez a kis mennyiség a bortermelők helyzetén nem segít, de véglegesen tönkre tehet egy hajdan virágzó ipart, mely ipar teherviselésben hazánknak egyik fenntartó oszlopa volt.

Nem kívánatos ennek a termelői kiméresi rendszernek a fenntartása a vendéglátóipar szempontjából, de nem kívánják a bortermelők sem, mit élénken bizonyítanak a következő levelek:

A „Badaacsony-borvidéki Szőlősgazdák Állami Ellenőrzés Alatt Álló Pinceszövözetkezte” augusztus 22-i levelében a következőket írja:

Folyó hó 16-i b. körlevelükre hivatkozva tisztelettel van szerencsénk a következőket közölni:

PRÓFÉTA

SÖRÖZŐ ÉTTEREM

Budapest, Szent Gellért tér 3.
(Gellért Szállóval szemben.)

Elsőrangú polgári vendéglő, legszolidabb kiszolgálás, menü-rendszere, polgári árak. Estéknél zene. Vidéki kartársak találkozóhelye.

Igazgató: Kiss Ernő,
a volt nagykanizsai Korona és Pannónia szálló tulajdonosa.
Telefon: 59-6-10.

„A gombamódra szaporodó áltermelői kimérések nemesak a vendéglőipar érdekeit érintik, hanem olesósággal és felelőtlenséggel kellemetlen konkurrencia a komoly termelői érdekeltségek számára is. A meglévő termelői kimérei szabályzatok, sajnos, nem adnak hatályos védekezési lehetőséget a viszársaléssékkal szemben s ezért okvetlenül szükséges a szigorítás keresztül-vite.”

A „Jászberényi Szőlősgazdák Egyesülete” augusztus 21-iki levelükben a következőket írják:

„Utóbbi időben, sajnos, a kellő ellenőrzés hiánya miatt a termelői kimérések részben túlbúrjanzottak, másrészt nem tartották be a törvényben előírt feltételeket, mert sajnos, mint halmából tudjuk, különösen a fővárosban és környékén a kellő ellenőrzés hiánya miatt olyan termelői kimérések is működnek, amelyek nemesak saját borukat, hanem vett borokat is saját bor címén árulnak és speciál jászberényi bor cégére alatt mindenféle rossz vínkok is dobatnak piacra, amely körülmények aztán nemesak a termelői kimérésekre, hanem a jászberényi bor jó hírnevének és a túllünk bort vásároló korosmárosokra is nagy károkat jelentenek. Meg vagyunk győződve, hogy ha szigorú ellenőrzés mellett a termelői kimérésekben a termelő csak saját borát mérné el, ez szolgálna csak igazán a szőlősgazdák javát és viszont nem károsítaná indokolatlanul a mi igazi vevőinket, a korosmárosokat és vendéglősöket, azért az volna a kívánatos, hogy a termelői kimérések a legszigorúbban ellenőriztessenek a szőlészeti és borászati felügyelőségek útján és a legkisebb kihágás esetén a kiméresi jog megvonassék. Így a termelői gazdák is meg lennének védve, de meg lenne védve a korosmáros és vendéglős is. Különben is a jászberényi bor termelői kiméréseknek a száma úgy helyben, mint vidéken, oly csekély, hogy alig jöhet számításba.”

A „Földműves Gazdaköri Szövözetkezet Gyöngyös” augusztus 23-án a következő sorokat írja:

„Vettük f. hó 16-án kelt a. b. levelüket. Nekünk határozott véleményünk van a termelői kimérések kérdésében s azt a legelősebben elítéljük. Mi erős vendéglőipart akarunk látni, amelyik a gazdák borát meg tudja vásárolni

MEGMENTEM

műbeszövésseel kiégéll, molyrágott rongyos ruhadarabjaill, mindenfajta szönyvegeill, fordításnál zsebeket, gomblyukakat. **Uj eljárás! Szakmabelleknek árendemény!** Vidékre portómentesen. **GYENES, Teréz körút 18. és Vilmos császár út 50.**

Szűrők

gyártása és javítása a **PRESTO** és **NOVA** szűrő egyedüli gyártói
FRANK ÉS BERGER
Budapest, VIII. Baross uca 91. Telefon: 39-7-20.

s nem a visszaélésekre alkalmat nyújtó s egyáltalán nem a kisbirtokosokat szolgáló termelői kimérésekre.

Végül ismertette a „Fogadó” július 1-i számában megjelent két nagyobb szőlőbirtokos cikkét a termelői kimérések ellen.

De nem teszi kívánatossá a termelői kimérések fenntartását a jóízű és a higiénia sem. Ime egy-néhány kép a termelői kimérések üzeméből:

1. Emberek ülnek végig a járdán az Újpest, József ucai „Helvétia” termelői kimérés pincéje előtt. Folyik a bor felfelé a pincéből kimeríthetetlenül. Csodálatos forrás ez, soha ki nem apad. Az üvegek pedig vándorolnak s az emberek ajkán felhangzik a nóta. Egyik-másik lassan kimerül, végigterül a járdán. Az üveg pedig kiesik a kézből s nagyot koppanva gurul tova, néha összetörik. Épületes látvány ez különösen az ifjúságnak, kik mindezt megdöbbenve, érthetetlenül figyelik a szembe levő járdán.

2. Szín az újpesti Népsziget. „Visontai Termelői Kimérés” bódéja, körülrötte sokadalom. Szerteszét hevernek a mindkét nembeliek s kóstolgatják a Visonta vérforráló „italát”. Egyesek enyelegnek, mások viszont, kik már nem bírják, furesza pózban terülnek végig a porban. Közben utánpótlásról állandóan gondoskodva van, a végkimerülésig. A földön mindenütt felfordult gyomrok tartalma látszik. Az üvegek állandó körforgásban vannak, nélkülözve a tisztaság minden előfeltételét, terjesztve a különböző fertőző betegségek esírát, a termelői kimérések korszakának legnagyobb dicsőségére.

3. Iszaki termelői kimérés az újpesti Széchenyi téren. A kimérés ablaka előtt pole, mi az uccára szolgál. A polcon poháralakú tejesüvegek, melyekből vígan történik a fogyasztás. A kimérésről 30 lépésnyire két koresma. Az egy koresmáros fogviesoritva nézi, hogy húzzák ki a gyékényt alóla, a másik bent melázik afelett, hogy mi is történt itt tegnappól mára? Ezelőtt még kimért vagy 15–20 hektó havyonta és most a forgalma már nem biztosítja megélhetését. El kell pusztulnia — szegény jó öreg koresmáros. A pincéje lassan kiürül, a hordókat belepi a penész és a kancsóijában ecetté válik a megmaradt bor. Koresmája elpusztul s majd csak ő is kimúlik ebből az árnyékvilágból.

Az imént felemlített példák bár Újpest városára vonatkoznak, meggyőződésszerűen azonban az, hogy azok általánosságban érthetőek. Borkimérések súlya alatt nyög a szakma teljes egésze, város, falu vendéglátóipara végpusztulás előtt áll. Jajkiáltás hangzik mindenütt és sehol egy reménység.

De nem csupán a termelői kimérések, hanem a butellás mérők szabálytalanságai és a borbatyuzók működése is sújtanak bennünket. Ime az érde eset:

A községben 22 vendéglős és koresmáros vívja élethalál harcát 12 termelői és 18 butellás mérővel, valamint a borbatyuzók egész tömegével is. Itt tehát nem csupán a termelői kimérések ellen kellett felvenni a harcot, hanem küzdeni kell a butellás mérők túlkapásai és a borbatyuzók törvénytelen működése ellen is. Vannak tehát zárt palackokban kimérésre jogosítottak, kik túlteszik magukat az italmérsi törvény idevonatkozó rendelkezésein és akár egy csapszékben, vígan mérik a bort. Számítalan sérelmes eset orvoslása kérettek már az illetékes hatóságtól, de jóakaratói ígéreten kívül mást nem igen kaptak.

Súlyos sérelme ez az érde vendéglátóiparnak, de még súlyosabb a borbatyuzók sérelme, ami már egy külön foglalkozásá nőtte ki magát. Éjnek idején csempézik be a bort a községbe oly nagy mennyiségben, hogy az már meghaladja a legális italmérők forgalmát. Az ottani kartársak egymásután teszik meg jelentéseiket, fel is vettek vagy 20 drb jegyzőkönyvet, el is kobozták egy-két helyen készleteiket, de azért a batyuzás vígan folyik tovább, most már lovakkal, kocsival kibővített üzemben.

Az elmondottakból tehát kiviláglik, hogy Érden a szabálytalanságok egész tömegével találkozunk. A hiányos ellenőrzés nyújtotta előnyöket egyesek kihasználva, olyan konkurenciát teremtek, amely előbb-utóbb végpusztulásba viszi az ottani vendéglátóipart.

A vendéglátóipar 26 féle különböző adóment terhei alatt görnyed, ugyanakkor a termelői kimérések e terheknek egy negyedrészt sem viselik. Méretetlen károkat jelent ez az állampénztárra nézve, mert hiszen a kimérések által forgalomba hozott bor korántsem jelent annyi jövedelmet a kintstárnak, mint amennyit a vendéglátóipar által forgalomba hozott bor jelent. Most ha hozzávesszük, hogy az adódifferenciából így létrejött jövedelem csupán egyesek zsebébe vándorol, érthetlenné válik, hogy milyen érde fűződik ennek a rendszernek a fenntartásához?

Sérelmeink eme láncolatában még felemlítendő, hogy szakmánk válságát nagymértékben fokozza — mint az érde esetleg kapcsolatban már említettük — a borsempészet. Amerikai elgondolásokkal működő csempészbándák teszik még tűrhetlenebbé a törvény keretein belül mozgó, tisztessé vendéglős- és koresmárosipar helyzetét. Lépten nyomon hallani holmi „boletás”, valamint

„fekete” és egyéb elnevezésű borokról, melyek után fogyasztási adó nem fizetendő azért, mert illegitim úton kerülnek forgalomba. Bizonyos egyének már úgy teszik meg ajánlatukat, hogy az általuk leszállítandó bor egy részét be-csempézik, de a be-csempészett bor után a fogyasztási adó felének megfelelő összegű felárat kérnek.

Nem kell hangsúlyoznunk, hogy milyen károkat jelent ez az állam és városok pénztáaira nézve, de nagy a vesztesége a tisztessé vendéglátóiparnak is, mert képtelen versenyyképes lenni azon italmérőkkel szemben, kik a már említett „boletás” és „fekete” borokat igénybe veszik. Amennyiben az így eladott borok után nem fizetve, a különböző adókat, cca 15 fillért megtakarítanak litemként.

Az eddig elmondottak képezik az idevonatkozó sérelmeink magvát. Ezen sérelmeink megszüntéért kell megvívni harcunkat erők teljes latbavetésével. Az ellenfél nagy és hatalmas és oly erőtartalékkal rendelkezik, hogy vele szemben fegyverünk csak az igazság fegyvere lehet. Éppen ezért ne szűnjünk meg hangoztatni igazságunkat és higgyünk abban rendületlenül, hogy győzni fogunk. Addig pedig, míg ez bekövetkezik, viseljük keresztünket keményen, férfiasan, mert én rendületlenül hiszek abban, hogy egyszer eljövend a feltámadás!

Határozati javaslatot terjesztett elő, amelyben a termelői kimérések megszüntetését kéri a kongresszus.

Horváth Mihály a Sárvár és vidéke vendéglős és koresmáros szakosztály, Dreisziger Nándor pedig a Csorna és járási vendéglős és koresmáros szakosztály nevében a határozati javaslatot elfogadják, de kéri azt azzal kiegészíteni, hogy tiltassék meg, hogy bornyagykereskedők kicsinyben bort árusíthassanak, korlátozt vagy „saját termésű” kimérsi engedélyt nyerjenek.

A kongresszus a határozati javaslatot, valamint a két indítványt egyhangúlag elfogadta.

Rövid szünet után

Keszey Vince tartott előadást. Részletesen ismertette az italmérsi engedélyilleték kivétési módját, amely túlkomplikált és igazságtalan, főképp azért, mivel a vélelmezett italforgalom után három évre előre vetik ki azt. Határozati javaslatot terjesztett elő, mely szerint a kongresszus kéri, hogy az italmérsi illeték a borfogyasztási adóval együtt hl-ként 1 pengős alapon szedessék be. (Általános helyeslés.)

A napirend tárgyalása közben a nagykanizsai ipartestület kiküldötte és a nagykanizsai szakosztály támogatásával kéri, hogy a jövő évi kongresszus Nagykanizsa városában rendezessék, mivel az ipartestület akkor rendezi félézázados fennállásának jubileumát. Megismételte e kérelmet dr.

ALAPÍTÁSI ÉV 1886.

Nincs elcsúfító csővezeték!

ALAPÍTÁSI ÉV 1886.

Vendéglők, éttermek és kávéházak részére**speciális****légfűtések — kályhák****PASCHKA ÉS TÁRSA**

Budapest, V., Mária Valéria ucca 10. szám — Telefon: 82—0—41.

Krátky István, a város polgármestere is.

Elnök kijelenti, hogy a meghívást a jövő évre a vezetőség nem fogadhatja el, mert még a múlt évben úgy határozott az intézőbizottság, amely e kérdésben dönteni hivatott, hogy a kongresszust Cegléd városában fogja megtartani. Élénk vita keletkezett, a dunántúliai Nagykanizsa meghívását kérték elfogadni, de elnök kijelentette, hogy a vezetőséget köti a múlt évi megállapodás, azonfelül az a határozat is, hogy a kongresszust felváltva az ország más részében kell tartani. Végül a kongresszus színhelyének megválasztását az elnökségre bízta a kongresszus.

Fűszeresek és szatócok italmérése.

Layer József (Magyaróvár) ismereti e tárgyat. Kénytelenek vagyunk újból evvel a panaszokkal idejönni és azt tárgyalni, mert noha évek óta panaszkodunk ezen sérelmünket, kérvényeztünk, küldöttiségeztünk, de semmi eredményt elérni még a biztató ígéretek dacára elérni nem tudtunk. Sajnos, így sérelmeinket lankadatlan kitarással! mindig és minden alkalommal kell újból elmondani, míg azok orvosolva nem lesznek. Egész őszintén megmondja véleményét, hogy nekünk most már létérdeünk érdekében ország-világ előtt kell demonstrálni, hogy a hatóság figyelmét ezekre a kérdésekre felhívjuk. Mi már nem elégedünk meg biztató ígéretekkel, amelyek beváltásra nem kerülnek. Egyik iparban sem kontárokodnak annyian, mint a vendéglátóiparban. A fűszerkereskedők és szatócok az italmérisi törvény rendelkezésétől eltérően gyakorolják az italarusítást. Hitelesítetlen palackokban, dugaszolatlan állapotban adják ki a bort vevőknek, az üzlet mögötti helyiségben vagy a kapu alatt, kamrában kiesnyben, helybeni fogyasztásra kiszolgálják italt, megengedik, hogy ott kártyázzanak, sőt meleg és hideg ételek kiszolgálására is foglalkoznak, tehát még a vendéglátóipart is gyakorolják. Igen sok helyen a raktáron nem is tartanak palackozott bort, hanem a kamrában csapavert hordóból töltik a vásárlók által hozott üvegekbe azt. Teljesen érthetetlen az is, hogy akkor, mikor a korlátlan italmérisi engedélyeket a községekben létszámhoz kötik, a korlátolt engedély korlátozás nélkül adja ki a pénzügyi hatóság. Nagyon sokan csak azért rendeznek be primitív helyiségben szatócüzletet,

hogy ezen a címen aztán korlátolt italmérisi engedélyt kapjanak és természetesen azzal visszaélve, korlátlanul mérhessék az italt. A Mosonmegyei Vendéglősök és Koresmárosok Ipartársulata két évvel ezelőtt küldöttségileg többek közt azt is kérte a pénzügyminisztériumban, hogy minden öt korlátlan italmérés után csak egy korlátolt engedélyt adjanak ki, de mindaddig erre a kérelmünkre választ nem kaptunk, de még intézkedés sem történt, hogy ez a sérelmünk megszűnjön. Miért keil a fűszerkereskedőnek — kinek sokszázféle cikk árusításával ügyis megvan a kereseti lehetősége — borárusítással is foglalkozni? Ugy tudjuk, hogy a törvény intenciója csak az volt, hogy a fűszerkereskedők speciális fajta borokat palackban tartsanak raktáron, de nem az, hogy tömegfogyasztásra szánt borok árusításával foglalkozzanak. Számítalan esetet sorol fel, hogyan élnek vissza ezek a kereskedők az italmérisi joggal, amit annál is inkább tehetnek, mivel oly gyenge létszámú pénzügyőrség áll rendelkezésre, hogy nem bírják a hathatós ellenőrzési munkát. Sérelmezi továbbá a sok kismértékbeni eladási engedélyek kiadását is. A pálinkamérisi lehetőség a vendéglőkben és koresmákban már egészen megszűnik, a pálinkát a községek már csak a szatócüzletben fogyasztja, ahol az élelmiszerek között kvaterkáznak, dohányoznak és nem ritkán a megjelenő nők és gyermekek füle hallatára trágár beszédet folytatnak. Felette szükséges volna, hogy kismértékbeni italarusítás csak elkülönített helyiségben történjen. A mindvégig élénk tetszéssel fogadott előadás után határozati javaslatot terjesztett be, amelyben ezeknek a visszaéléseknek megszüntetését kéri, szigorúbb ellenőrzést, a korlátolt engedélyek kiadásának zártkörűsítését, annak elrendelését, hogy kismértékbeni pálinkafogyasztásra csak oda adjon a pénzügyi hatóság engedélyt, ahol megfelelő elkülönített helyiség van, végül pedig csak hitelesített palackokban legyen szabad bort és szeszes italokat árusítani, miután a „cca 1 liter“ és „körülbelül 1 liter“ megjelölésével a fogyasztó károsodik. Kéri javaslatának egyhangú elfogadását és felemlíti még, hogy az ország több részéről is kérték a kartársak, hogy e kérdéssel a kongresszus foglalkozzon. Miután ezen panaszok azonosak az előadott panaszokkal, külön nem kívánta azokat felsorolni.

A kongresszus Layer József hatásos felszólalását nagy tetszéssel fogadta és

a beteresztett határozati javaslatot egyhangúlag elfogadta.

A koresmárosipar képesítéshez kötése.

Szöllősy Ferenc a kifőzőipar illegális üzletgyakorlását tette szóvá. Az ez ellen emelt panaszokból a hatóságok olyan komplikált problémát csinálnak, hogy évek óta nem sikerül azt radikálisan rendezni. Pepecselés folyik ezen a téren. Hosszasan foglalkozik ezután a koresmárosiparnak képesítéshez való kötésével. Ez a jogos kívánság most már sürgős megoldást kíván. Minden kézművesiparos, előképzettség nélkül, áttérhet szakvizsga letétele után a vendéglátóiparra, ellenben a koresmárosiparos, aki végeredményben a rokonszámát folytatta, azt nem engedik szakvizsgára. Eddig az összes kereskedelmi és iparkamarák a koresmárosiparnak képesítéshez való kötését kérték, az összes vidéki szakmai érdekeltségek is azt kívánják. Ipargyakorlás szempontjából teljesen mindegy, ha 20 ezernél kisebb lakosú községekben vendéglői vagy koresmaipart folytat. Így érthetetlen, miért legyen, miért van az egyik ipar szakképzettséghez kötve, a másik ipar pedig nem. Az iparügyi minisztérium felállítása után a vendéglátóipar továbbra is kereskedelemügyi minisztérium ügykörében maradt, a kifőzőipar rendezése is eli-

HA még nincs osztályorsjegyve, siessen venni vagy rendelni!

HA gazdag szeretne lenni, ne mulassza el a fenti ajánlást.

HA súlyt helyez arra, hogy állandó jó érzése és reménye legyen, rendeljen azonnal egy sorsjegyet.

HA szereti a nyerési esélyeket és önbizalmát fokoni akarja, ne mulassza el a figyelmeztetést megszívlelni.

HA nem nyert eddig osztályorsjegyen, ne csüggedjen, ne adja fel a reményt, mert a szerenese forgandó, itt is kitartás a fontos!

HA nem óhajt résztvenni az új, október 19-én kezdődő sorsjátékon, küldje azonnal vissza a kapott sorsjegyet, különben kárt és veszteséget okoz.

MAGYAR IPAR, MAGYAR MUNKA, MAGYAR ANYAG

Vásároljon örök áron Automata-Taxi-Lyuk billiárdot

Ha ilyen billiárdot **vásárol**, pénzét rövid idő alatt **vi**ssza-
kapja, üzleti **forgalma emelkedik** és **gondjai**
megszűnnek.

Kertibútorok, fa-, vasszékek, asztalok
kosárszékek, kertiernyők!

Külméret 90×180 cm.

Hexner József

kávéházi és vendéglői
berendezések szaküzlete

VII., Király-u. 25.
Budapest,

tézést nyerne, ha a koresmárosipar is képe-
sítéshez köttetnék. Határozati ja-
vaslatot terjeszt elő, amelyben a kongresszus megállapítja a koresmárosiparnak a vendéglősiparral való rokonságát, az 1922. évi XII. tc. alapján kéri annak képe-
sítéshez kötését, egyben kéri az 5 éve koresmaipart üzőknek kérésükre vendéglői szakvizsgá-
ra való boesátását. A 10 éve koresmaipart üzőknek pedig kifejezett kérésükre vendéglősökké való átminősítését. Megállapítja a kongresszus azt is, hogy a kifőzők elszaporodása elvonja a vendéglők forgalmát. Kéri ezen kérdés erélyes rendezését és ezzel a vendéglősipar jogos érdekeinek megvédését.

Egyesületek és társas- körök ipargyakorlása.

Nagy Sándor (Cegléd) bevezető szavaiban rámutat arra, hogy a legtöbb helyen a kartársak nincsenek abban a kellemes helyzetben, mint Zalaegerszeg, ahol a hatóság a társaskörök ipargyakorlását a fennálló törvényes rendelkezések értelmében nem engedi meg. A legtöbb helyen a hatóságok szemethunyva tűrik azt, hogy a társaskörök egész nyílt vendéglősipart folytassanak. Ezeknek az anomáliáknak meg kell szűnniük, mert a vendéglős- és koresmárosipar romlását okozák. Javaslatot terjeszt elő, hogy az

Országos Szövetség kéri meg a kereskedelemi és közlekedésügyi minisztert, hogy generális rendelettel szüntesse meg a társaskörök ipargyakorlását.

Záróra ügyek.

Dr. Persián Viktor (Magyaróvár) foglalkozott a záróra kérdésével. Egyben szóbahozta a magas táncengedélydíjakat, amelyek mérséklését a belügyminiszter még 1932-ben megígérte, de mindeideig ebben az irányban semmiféle intézkedés nem történt. Rámutatott arra, hogy idegenforgalmi szempontból is milyen káros, hogy a vendéglőket este 10–11 óráig be kell zárni. A határmenti községekben pl. a megszállott területekről szombat és vasárnap jönnek kirándulók, vadásztársaságok, itt akarnak szórakozni, költeni, de nem lehetséges, mert a hatóságok jóvoltából az üzleteket zárni kell és így magukkal viszik a valútát. Határozati javaslatában kéri, hogy a belügyminiszter hatalmazza fel a közgazgatási hatóságokat, hogy úgy mint az államrendőrség kapitányságai, a főszolgabírák is szükség esetén „elvi engedélyeket” adhassanak a zárórántúli nyitvatartásra. Kéri továbbá, hogy az úgynevezett „rögtönzött táncokra” is adjanak ki „elvi engedélyt”, egyben javasolja, hogy a belügyminiszter úrnál sürgesse meg az Országos Szövetség a

beígért zene- és táncengedély díjainak mérsékléséről szóló rendelet kiadását.

Dr. Szilágyi Béla (Debrecen) ugyancsak a záróügygel foglalkozott és rámutatott, hogy a gyakorlatban milyen visszás helyzet állott elő általában, hogy a zenezáróra éjjel után 1 órákor, az üzleti záróra pedig 3 órákor van megállapítva. Az előadó javaslatát kéri azzal kiegészíteni, hogy az Országos Szövetség kérje fel a belügyminisztert, hogy a zenei és üzleti zárórát azonosítsa.

A javaslat elfogadása után
Szöllősy Ferenc

az OTI kérdéssel

foglalkozott és rámutatott arra, hogy a vendéglőkben és koresmákban alkalmazott háztartási és egyéb segédmunkaerőket, mint pl. háziszolga, mosogatólány stb. az OTI szakmunkásoknak minősíti, nemcsak magasabb betegegyező díjakat szed, hanem még aggkori biztosítási díjat is. Rendezetlen az úgynevezett jogutódlás kérdése is. Ebben a kérdésben már annyi döntés van, hogy most már senki sem ismeri ki magát és ezért igen sok üzletes károsodik, miután behajtják az üzleti előd tartozását az új tulajdonoson.

(Vége következik)

Tokaji jelleggel nem bírő bornak „tokaji asztali bor” néven forgalombahozafala

A II. fokú rendőri büntetőbíróóság a kereskedő terhelhet a fenti címen az 1924. IX. tc-be foglalt bortörvény 43. §-ának 1. pontja alapján elítélte.

A Kihágási Tanács 1130—1935. kih. sz. által felmentő ítéletet hozott a következő megokolással:

„Az alsófokú büntető ítéletet azért kellett megváltoztatni, mert a m. kir. szőlészeti és borászati felügyelőtől ez ügyben terhelte védekezésére vonatkozólag bekívánt jelentés szerint tocsmai szőlőbirtokostól származó és terhelte által forgalomba hozott 1933. évjáratú tokaji asztali bor, mely a Borvizsgáló Szakértő Bizottság szakvéleménye szerint tokaji jelleggel nem bírt, hegyi szőlőben termelt bor, azonban Tokajhegyalján 1933. évben a kedvezőtlen időjárás folytán olyan silány minőségű borokat szűrték, legtöbbnyire csak asztali borokat, melyek minden tokaji karkert nélkülöztek, vagyis tokajhegyaljai jelleggel nem bírtak. Minthogy ezek szerint ezen 1933. évjáratú hegyi szőlőben termelt bornak tokaji asztali bor néven való forgalombahozatala a bortörvény rendelkezései értelmében nem kifogásolható, viszont a tokaji jelleg hiánya miatt sem a bortermelő, sem a terhelte felelőssége nem tehető, ennél fogva a tokaji jelleggel nem bírő bornak „tokaji asztali bor” néven való forgalombahozatala miatt terhelte bűnössége nem volt megállapítható, mihez képest felmentendő volt.”

A Fogadó-Magyar
Vendéglős
állandó melléklete

A KORCSMÁROS

A korcsmaiparérde-
keit képviselő
szaklap

A MAGYAR SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK ORSZÁGOS SZÜVETSÉGE

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEI

**Az Országos Szövetség és a Budapesti Korcsmárosok Szakosztályának helye-
sége:** Budapest, VI, Csengery uca 51.
szám. I. 7. Telefon: 18-8-98.

Hivatalos órák: hétköznap d. e. 9—4-ig.
A hivatalos órák alatt a tagok minden

szakipari ügyben díjmentesen kapnak
felvilágosítást a Szövetség irodájában.
Vidéki megkereséseknél válaszbélyeg
csatolandó.

Jogi tanácsal tagoknak ingyen szol-
gál: dr. Stéger Béla ügyész, Budapest,
IX., Ferenc körút 37. szám.

Különféle közlemények

**November 4-én kezdődik a borkezelési
tanfolyam.**

Értesítjük t. kartársainkat, hogy a
tizenegynapos borkezelési tanfolyam
Budafokon, a m. kir. állami pin-
cemesteri szakiskolában november hó
4-én kezdődik. A tanfolyamon részt
vehet minden vendéglős, korcsmáros,
családtagjai és alkalmazottai. Részvételi
díj személyenként 16.— P. Jelentke-
zést lehet folyó hó 28-ig a Magyar
Szállodások, Vendéglősök, Korcsmá-
rosok Országos Szövetsége irodájában:
Budapest, VI, Csengery uca 51. sz.
A jelentkezés alkalmával a részvételi
díjat le kell fizetni.

Körzeti szakértekezet.

A salgótarjáni vendéglősök és korcs-
márosok helyi szakosztályja e hó
30-án az ipartestületi tanácskozó te-
remben körzeti gyűlést tart. A körzeti
gyűlésen részt vesz az Országos Szö-
vetségünk több vezetőségi tagja.

Házasság.

Schieszl Ferenc ürömi vendéglős
fia, Miklós múlt hó 17-én oltárhoz ve-
zette Kholler Mária kisasszonyt.

Közgyűlés.

A Kispeszt-Pestszentlőrinci Vendéglő-
sök, Kávésók és Korcsmárosok Ipar-
társulata e hó 2-án tartott értekezletén
Gesztési György elnök üdvözlő szavai
után Vinczer Ernő titkár beszámolt
a zalaegerszegi országos kongresszus
munkásságáról. Ismertette továbbá
az italméresi illetékkivétési munkálatokat
és felhívta a tagokat arra, hogy a
betekintésre felfektetett italforgalmi
adatok ellenőrizzék, amennyiben a
hivatalosan kimutatott adatok nem fedik
a ténylegesen kimért italok forgalmát,
úgy azoknak helyesbítését kérik. Többen szóváltak,
hogy az utóbbi időben több vendéglős
és korcsmaüzlet gazdát cserélt, az új
kartársak beszerzése érdekében a vezetőség
tegye meg a szükséges lépéseket. — Az
Ujpesti Vendéglős Szakosz-

tály és a Vendéglős és Korcsmáros
Ipartársulat e hó 9-én tartott tagérte-
kezletet, amelyen Hornyák István
beszámolt a kongresszus lefolyásáról.
Szűcs Mihály díszelnök pedig a sör-
kérdésről szolgált bővebb felvilágosítással.
Nagy József szóba hozta a lyuk-
kasbilliárdok ügyét, sérelmezte, hogy
egyes vállalatok túlzott árban akarják
a billiárdokat eladni. Teobald Ferenc
elnök válaszolva közli, hogy a vezetőség
olyan megállapodást nem kötött,
amely szerint a kartársakat kötelezni
lehetne, hogy oly nagy árban adjanak
a billiárdokért. Itt nyilvánvalóan valami
rosszhiszemű mende-mondáról lehet
szó. Titkár bejelentette, hogy a szak-
osztály feljelentése alapján két termelői
kímérőt szabálytalan italmérés
miatt a pénzügyigazgatóság megbírsá-
golt. A kamarai választások megbeszélése
után elnök az értekezletet berekesztette.

Halálozás.

Mirk István budakalászi vendéglős
f. hó 8-án rövid szenvedés után 39. élet-
évében elhunyt. A közbeesülésben álló
elhunyt kartárs temetésén az Országos
Szövetségünk képviseletében Jentner
Lajos társelnök vett részt, a Pomázjárási
Vendéglősök és Korcsmárosok Csoportjának
nagy számú küldöttsége élén Bodnár László
elnök vezetésével koszorút helyeztek a
ravatalra és a sírnál megható szavakkal
bucsnazta a boldogulót.

A szaklapok kötelező olvasása.

Érdekes ítéletet hozott a berlini tar-
tományi bíróság. Egy üzlettulajdonost,
aki rádiókészülékekkel és azokhoz való
alkatrészekkel kereskedett, kártéríté-
sért perelt egy gyár azért, hogy gyár-
tása a szabadalom- és a védjegy-
törvénybe ütközik. A feljelentő igazolta,
hogy a szaklapokban a szabadalomra
vonatkozó értesítések közzétettek.
Panaszolt arra hivatkozott, nem tudta,
hogy szabadalombitorlást követ el,
továbbá arra, hogy nincs ideje a szak-
lapokat figyelemmel kíséreni. A bíróság
elítélte a panaszoltat azon indokok
alapján, hogy bármilyen foglalko-

zásban evő német állampolgárnak kötelessége a foglalkozása szerinti szak-
lapnak tartása és olvasása, mert sem-
miképpen sem lehet mentőköriülmény
az sem, hogy szerény jövedelmére való
hivatkozással kísérli meg annak
igazolását, hogy miért nem tartja és
olvassa a hivatásával járó tudnivaló-
kat közlő szaklapot.

**Mi a teendő az italméresi illetékek
körüli?**

Az italméresi illetékek három éven-
kint történő megalapítása során most
közlik a kerületi adószámvitei osztás
és a községek (városok) az érdekeltek-
kel az italforgalomra vonatkozó ada-
tokat. E megállapításoknak lapja az
érdekelteknek az italforgalomra vonat-
kozólag tett bevallása. Az italforgalmi
kimutatásokban azonban a forgalom
megalapítása a vállalkozástól el-
térően nyert az esetet: legnagyobb ré-
szében megalapítást. Ezen eltérő meg-
állapítás ellen az érdekeltek a királyi
pénzügyigazgatósághoz intézett „Ész-
revétel”-lel élhetnek. Az „Észrevétel”-
ben arra kell hivatkozni, hogy az italmé-
részi kimutatásokban közölt meg-
állapítás nem felel meg a tényleges üz-
leti forgalomnak. Az „Észrevételek”
beérkezése után történik az italméresi
illetékeknek összegszerű megalapítása,
melynek megtekintésére a kerületi
előljáróságok egy még később közlen-
dő időben újra felhívják majd az ér-
dekelteket.

Az italméresi illetékek összegszerű
kivetése ellen feltétlenül fellebbezniök
kell azoknak, akik azt magukra nézve
sérelemnek tartják. Fellebbezhetnek
azok az érdekeltek is, akik az italforgalmi
megalapítás ellen nem tettek
„Észrevétel”-t. Feltétlenül fontos, hogy
minden italmérő annakidején nézzen
utána, vajjon az összegszerű kivetés
megfelel-e a tényleges italforgalom-
nak. Erre azért van szükség, mert az
italméresi illetékek kivetése három
évenként történik, tehát mindazok,
akik a fellebbezést elmulasztják, kive-
tett illetéket újabb három évig fizetni
tartoznak anélkül, hogy időközben
annak leszállítására igényt tarthatnának.

Sokan nyertek az utolsó napokban
az osztálysorsjátékon. A nyerők között
képviselet van a falu, a város, a föld-
művelés, az ipar, a kereskedelem, a tu-
domány, a hivatalok. Csodálatos, hogy
most is, mint a múlt sorsjátékban, a
szegényebb osztály részesült Fortuna
istenasszony kegyeiben. Most ismét itt
az alkalom, október 19-én kezdődik az
új osztálysorsjáték, melynek az ország
gazdasági életében oly nagy fontossá-
ga van. Vegyen, vagy rendeljen egy
sorsjegyet bármelyik főúrasítónál,
azonnal meglesz a reménye, hogy Ön
is nyerhet egy nagy összeget.

Borpiac

A szüret az Alföldön többnyire már befejeződött, a hegyvidékeken pedig az egész országban folyamatban van. Az árakat illetőleg meglehetősen eltérés mutatkozik a különböző piacok szerint. Az árak 1.2—1.3, sőt 1.4 fillér körül mozognak enkorfokonként. Fejtett új borra vonatkozólag Maligand-fokonként 2.5—2.8 filléres áron jöttek létre eladások. Jobb minőségeikért 3.5—4.0 fillért fizetnek literenként.

Csak hitelesített magyar mustmérőt szabad használni.

A f. é. október 12-én megjelent Budapesti Közlöny rendeletét közöl, hogy csak hitelesített magyar mustmérőt szabad használni. Ennek ellenőrzésével a rendőrhatalóság van megbízva.

A Pomázjárasi Vendéglősök és Koresmárosok Csoportja

október 24-én délután 3 órakor Budakalászon, Schieszl Konrád-féle vendéglőben rendkívüli közgyűlést tart, amelyre az elnökség a Kartársakat ezúton is meghívja.

Köszönetnyilvánítás.

Fájdalmas gyászomban a Magyar Szállodások, Vendéglősök és Koresmárosok Országos Szövetsége és a Pomázjárasi Vendéglősök és Koresmárosok Csoportja, valamint a kartársak és ismerősök oly nagy számban kerestek fel, hogy csak ezúton tudok mindenkinek hálás köszönetet mondani a jóleső részvételért.

Budakalász, 1935 október 12-én.
ö.zv. Mirk Istvánné.

KERJÜK AZ ELŐFIZETÉSI DIJAK BEKÜLDÉSÉT.

Veszprém megyében, Noszlop közegben egy jóforgalmú

KORCSMAÜZLET, amely áll egy vendégszobából, szatcsüzlethezységből, meszarszékéből, táncteremből, konyhából, lakásból, istálló, pince és jégveremből.

kiadó vagy bérbeadó.

Bővebb megtudható a tulajdonosnál. Lutor István vendéglős, Noszlop, Veszprém megye.

TÖRLEY
PEZSGÓ

Talisman, Casino, Rosorvó.

BURA GYULA p. ü. v.) és **KUGLER ARMIN,** a Rákóczi út legrégebbi pincérügynöke szállodai, panzió, éttermi és vendéglői személyzetet közvetítő iroda. — **Legjobb pincérlányok itt!** Vidékieknek pontos postai ki szolgálás. Budapest, VIII, Rákóczi út 55. Tel.: 33-5-10.

Protiwinsky József

Budapest, V., Csáky uca 27.
(ezelőtt Protiwinsky és Braun)
Parkett és Padlózási vállalata.
Telefon: 92-0-56.

Vállal mindennemű parkettmunkát, egyszerű és diszes táblásparkettákat, úgy kivitelezést, valamint tervezést dísztermek, szállodák, vendéglők részére különféle fából, ugymint tölgy, dió, jávör és paleszander betétekkel, tükör és bordűr kiképzésekkel, tömör és lemezes táblákat legolcsóbb árak mellett szakszerű kiképzésben.

Kreibich-iroda

az ország legnagyobb és legelőkelőbb szállodai, vendéglői főpincérek és személyzet **ELHELYEZŐ** irodája. Az ország legrégebbi ilyen üzlete, melyet 40 évvel ezelőtt Kreibich Mihály volt vendéglős. alapított.

Cim: BUDAPEST, Molnár u. 12.
Telefon: 85-4-66.

Kartársak figyelmébe!

Kugli-billiárdasztal — kuglijáték az asztalon. Szencziácios és kedves játék. Örökárban beszerezhető készpénzért vagy részletben. Minden bevétel a kartársaké!

Terjeszti és kívánatra az asztal fényképével ellátott ismertetőt küld a feltaláló:

FEHÉR FERENC

Budapest, VI, Vörösmarty u. 43.

Bertha Gyula

vendéglője

Erzsébet krt 12. (Dohány u. sarok)
Saját szüretelésű fajborai, kitűnő magyar konyhája, előzékeny kiszolgálás. Szakmabeliek, különösen a dunántúliaknak találkozóhelye.

Egyborraváló-rendszer.

Telefon: 35-1-52.

Szíves támogatást kér

BERTHA GYULA vendéglős

Borpalota Rt.

Budapest, VI., Király u. 26.
Telefonok: 14-0-44 és 18-4-64.

Ajánlja kiváló minőségű márkás fajborait palackozva és hordótételben.

A Kristály-vizet

forgalombahozza a Szent Lukács Gyógyfürdő Kristálykút vállalata
Telefonszám: 56-0-80.

Fellner Béla

t.u.v.

Első belvárosi szállodai, vendéglői és kávéházi személyzeteket közvetítő iroda

Budapest, IV., Irányi uca 1. sz.
Telefon: 84-2-92.

Ifj. Grünwald Mór

IV. Ferenc József rakpart 6.
Telefon: Automata 843-39.

Üveg és porcellán

CELLULOID AJTÓVÉDŐ

megvéd kopástól, piszoktól! Minden színben és formában készül.

Hideg huzat ellen

CELLO-FIX

ajtóra, ablakra.

HIGIÉNYA CELLULOIDIPAR

V., Hold uca 5. sz. Tel.: 15-9-16.
Szükségletnél minden celluloidgyártmányra kérjen ajánlatot.

Vendéglőkben, korcsmákban és kávéházakban szükséges plakátok:

Uj Bortörvény-kivonat plakát drb-ja 90 fill.
Legalább 20 drb vételnél drb-ja 80
A korcsmai hitel eltörléséről szóló plakát drb-ja 60
Dohányozni tilos! drb-ja 40
A sütemény fogdosása drb-ja 30
Fiatalkorúak szeszitalmáról (1927. évi XXXIII. tc.) szóló plakát drbja 40
Padlóra köpni tilos plakát drb-ja 40
Éneklés és lármázás hatóságilag tiltva van plakátja drb-ja 40
Káromkodás, trágár beszéd tilos plakát drb-ja 40
Kutyákat üzlethezységbe behozni tilos drb-ja 40

Megrendelhető a

FOGADO—MAGYAR VENDEGLŐS kiadóhivatalában.

Budapest, VI, Csengery uca 51. szám.